Miroslav Ilić

SAMUI

harmonija
kaotičnost
nostalgija

14. 10.—10. 11. 2025

Galerija Šolt
Študentsko naselje
v Rožni dolini, blok VII
Ljubljana

Spremna beseda avtorja

S tokratno razstavo nadaljujem s predstavljanjem fotografskega zapisa mojega opazovanja in doživljanja sveta. Nimam namreč navade obiskovanja »fotografskih ikon« zgolj z namenom fotografiranja. Obiskujem kraje, v katerih pričakujem, da se bom počutil dobro, nekaj naučil ali prispeval. Moji fotografski motivi, iz nekega njim specifičnega razloga, pritegnejo mojo pozornost in me povabijo k dialogu. Susan Sontag je nekoč zapisala, da fotografirati pomeni prisoditi pomembnost.

So oddaljeni kraji, v katere se vračam. Skozi čas, razen ob uživanju v lepotah pokrajine in prijaznosti domačinov, postaneš pozoren na spremembe in nekoliko globlje doživljaš to, kar te obkroža. Tako na otoku Samui na Tajskem začutiš, kako kljub vsej različnosti obstaja harmonija. Vidiš, da napeljave kablov zelo slikovito ilustrirajo, kako kljub navidezni kaotičnosti vse deluje. S cmokom v grlu opazuješ prazen zaliv, z zapuščenimi ribiškimi čolni na obali, ki je le osem let nazaj bil poln življenja. Poskušaš razumeti, da lahko gre za napredek, vendar nekaj nostalgije ostane.

S svojimi fotografijami želim posredovati, kar sem v času fotografiranja videl, čutil in vedel o motivu. Moje fotografije ne nastanejo v fotoaparatu. To kar zajame senzor fotoaparata običajno ni tisto, kar sem jaz »videl«. Zato poskušam skozi proces obdelave poudariti pomembno in umakniti moteče. Uporabljam, sicer digitalizirane, s programsko opremo podprte, klasične tehnike tradicionalne temnice iz obdobja analogne fotografije. Takrat so namreč nastali temelji mojega fotografskega pristopa, ko me je za vedno prevzela magija ponovnega pojavljanja videnega prizora na belem papirju v banjici razvijalca.

Miroslav Ilić, F2 FZS

Miroslava Ilića fotografija spremlja in je njegova strast že od srednje šole. V času študija je začel razstavljati, prejel nekaj nagrad ter bil med ustanovitelji FKK Uč v Ljubljani. Po zaključku študija elektrotehnike je redno ukvarjanje s fotografijo prepustilo prostor poklicnemu in družinskemu življenju. Stik s fotografijo je ohranjal z beleženjem pomembnih dogodkov in doživetij, fotoaparati pa so vedno bili sopotniki na številnih potovanjih na različnih koncih sveta. Po upokojitvi je poklicne cilje zamenjal s fotografskimi in aktivno deluje v Fotoklubu Ljubljana.

Začel je s črno-belo fotografijo in se ji čedalje pogosteje vrača. Predstavlja mu poseben izziv, ker nikoli ni preslikava realnega sveta in vedno predstavlja poseg avtorja oz. predstavlja njegovo videnje in doživljanje prizora ali zgodbe. Barve najdejo mesto na njegovih fotografijah le takrat, ko so del sporočila, ki ga želi posredovati s svojo fotografijo.

Z Miroslavom sva se spoznala pred mnogimi leti, ko sva se kot predstavnika aktivnih svetovalcev gospodarstvu srečevala na sejah organov Združenja za management consulting Slovenije. Takrat nisva vedela, da naju poleg sorodnosti stroke druži tudi veselje do fotografije. Zato je bilo lanskoletno presenečenje ob prvem srečanju v fotografski srenji obojestransko.

Že prvi pogled na razstavljena dela pove, da je avtorjeva doba »picture-takerja« že zdavnaj mimo in da se je v smislu definicije Yana Moha (»Art in Photography: The Foundation of the Photographer«) prelevil v pravega fotografa. Fotografa, ki skozi svoja dela ne išče zgolj verne preslikave naravnega motiva, ampak je s pomočjo svojega ustvarjalnega duha sposoben ustvarjati »izrazne fotografije«.

Miroslav nam je z razstavo pripravil še eno presenečenje. Ni se zadovoljil s tem, da nam postavi na ogled kolekcijo barvnih in monokromatskih fotografij. Iz večkrat obiskane lokacije je izluščil štiri zgodbe, ki jih je, namesto enostavne označitve z naslovom, opredelil s štirimi haikuji. Tudi s tem, ko je fotografsko kolekcijo podprl s haiku poezijo, je dodatno okrepil ugotovitev, da njegove fotografije ne predstavljajo le prikaz trenutka iz narave, ampak so prikaz razpoloženjskega stanja avtorja. Svojo fotografsko zgodbo je uspel uskladiti s posebno razporeditvijo galerijskega prostora in z osnovnimi pravili pesniške oblike haikuja. S tem je dokazal, da sta kreativnost in inovativnost, ki sta bili nujno potrebni sestavini delovanja pri svetovalnih projektih, še vedno živi.

Vtis ali oceno fotografij v okviru posameznih zgodb si bo obiskovalec ustvaril sam. Pri tem mu polagamo na srce, da se s pogledom in mislijo večkrat sprehodi med sklopom fotografij in pripadajočim haiku verzom.

Stojan Gorup, KMF FZS, EFIAP/p

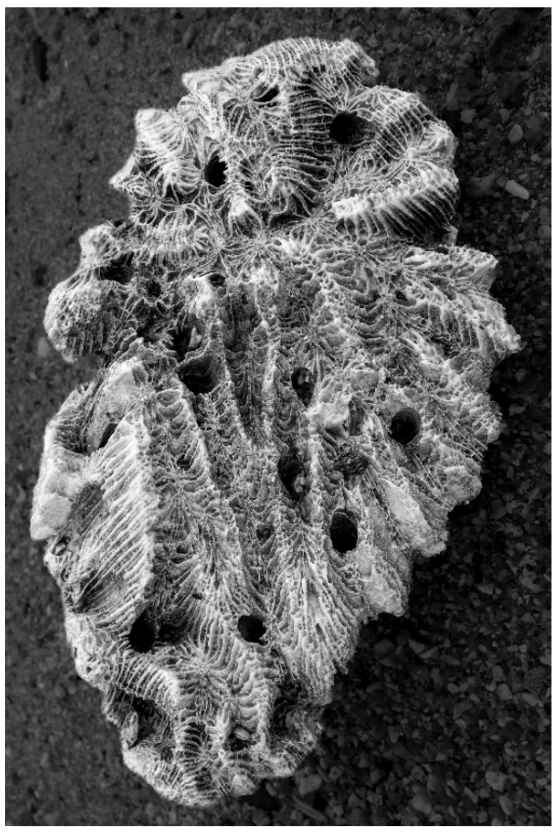

FOTOKLUB FKL LJUBLJANA

Galerija Šolt

zavod ŠOLT